

อมรรวม เรศานนท์ 2554: การอนุรักษ์ป่าไม้ด้วยกลไกทางเศรษฐศาสตร์ของ
คาร์บอนเครดิต ปรินญาปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมา จิตต์สงวน, Ph.D. 241 หน้า

การวิจัยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่ออนุรักษ์ป่าไม้ผ่านการ
ปลูกสร้างสวนป่าสักโดยอาศัยเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และระบบการซื้อขายคาร์บอนเครดิต ผล
การศึกษาพบว่าอัตราการเพิ่มพูนของมวลชีวภาพเฉลี่ยของสวนป่าสักเท่ากับ 0.32-0.77 ตันต่อไร่ต่อ
ปี เทียบเท่ากับการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เฉลี่ย 0.60-1.46 ตันคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไร่ต่อ
ปี ต้นทุนในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เท่ากับ -60.92 ถึง -49.42 ยูโรต่อตัน
คาร์บอนไดออกไซด์ ต้นทุนของต้นไม้เท่ากับ -1,508.53 ถึง -2,973.9 บาทต่อตัน อัตราผลตอบแทน
ภายในของการปลูกสร้างสวนป่าเท่ากับร้อยละ 15.36- 17.49

กลยุทธ์ในการส่งเสริมการปลูกป่าสักเพื่อดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มี 4 วิธี คือ
1) ดำเนินการส่งเสริมอย่างรวดเร็ว คือ การปลูกสร้างสวนป่าบนที่ดินของรัฐหรือชุมชนที่มีค่าเสีย
โอกาสของที่ดินต่ำมาก ไม่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงิน 2) การให้การสนับสนุน
สำหรับพื้นที่ที่มีค่าเสียโอกาสของที่ดินประมาณ 500-1,200 บาทต่อไร่ต่อปี โดยสนับสนุนให้
ต้นทุนของที่ดินให้ต่ำลงเพียงพอที่ให้โครงการมีกระแสรายได้เพิ่มเติมและแข่งขันกับกิจกรรม
การเกษตรอื่นได้ 3) ต้องพิจารณาเป็นกรณีไป สำหรับกรณีการปลูกสวนป่าในพื้นที่ของเอกชนที่มี
ค่าเสียโอกาสของที่ดินในระดับ 2,500 บาทต่อไร่ต่อปี 4) ไม่ดำเนินการสร้างสวนป่า บนที่ดินที่มีค่า
เสียโอกาสของที่ดินสูงมากในระดับ 6,500 บาทต่อไร่ต่อปี

แนวทางสนับสนุนการปลูกสร้างสวนป่าสักคิดต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์ควรอยู่ในระดับ
592-1,077 บาทถ้าค่าเสียโอกาสที่ดินเท่ากับ 1,200 บาทต่อไร่ต่อปี และในระดับ 1,780-2,405 บาท
ถ้าต้นทุนค่าเสียโอกาสของที่ดินปานกลางในระดับ 2,500 บาทต่อไร่ต่อปี โดยผ่านกระบวนการ
ต่างๆ เช่น กลไกการพัฒนาที่สะอาด กลไกการดำเนินงานของภาครัฐ ผ่านศูนย์แลกเปลี่ยน
คาร์บอน และ กระบวนการความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคเอกชน

ลายมือชื่อนิติกร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก